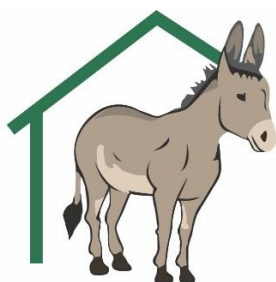

Jaarverslag 2021

Stichting De Ezelsociëteit,

*het jaar waarin deze samenging met de Stichting Opvang Ezels
en zij verder gingen onder de naam*

Stichting Opvang de Ezelsociëteit

**STICHTING OPVANG
DE EZELSOCIËTEIT**

Opnieuw een bijzonder jaar

We ontkomen niet aan de realiteit dat COVID-19 ook in 2021 een ferm stempel heeft gedrukt op de werkzaamheden bij en activiteiten van De Ezelsociëteit. Er waren ups en downs en een periode waarin we dachten of minstens hoopten dat 'het' nu wel voorbij zou gaan of ons in elk geval minder aan banden zou leggen. Maar zo bleek het niet te zijn. Met des te meer trots kunnen we constateren dat we toch goed door 2021 heen gekomen zijn en zelfs goed vorm hebben kunnen geven aan een grote verandering: het samengaan van Stichting De Ezelsociëteit met de Stichting Opvang Ezels, waarover later in dit Jaarverslag meer.

Konden we in delen van het jaar open zijn voor bezoekers en met volle bezetting van de vrijwilligers werken, dan kon dat vrij plotseling weer niet: het terrein ging dicht voor bezoek, de vrijwilligersploegen werden gereduceerd tot vijf personen, en de ezels moesten opnieuw de extra aandacht en knuffels van bezoekers ontberen.

We bieden u dit verslag van een bijzonder jaar aan: ondanks het vele 'wee' was er gelukkig ook veel 'wel'!

Algemene organisatie

Na de vele veranderingen binnen de organisatie in 2020, begonnen we 2021 met een redelijke stabiliteit wat betreft bestuur, vrijwilligers en betaalde krachten. Deze laatste waren de directeur, een administratief medewerker en twee dagmanagers, samen goed voor 2½ fte van 40 uur.

Vrijwilligers

Hoewel men door de situatie in 2020 al enigszins gewend was aan de COVID-19-maatregelen, bleven deze voor de zestig vrijwilligers een factor die wrikte en hen in de weg zat. Hun normale rooster moest opnieuw een aantal malen gewijzigd worden en gezamenlijke bijeenkomsten – zo belangrijk voor het teamgevoel én gewoon voor de gezelligheid – waren maar een beperkt aantal keren mogelijk. Lof voor allen die desondanks trouw zijn blijven komen en daarmee het welzijn van de ezels konden garanderen. Ten gevolge van de extreme sneeuwval aan het begin van het jaar konden vrijwilligers die wat verder weg wonen een aantal dagen niet komen – maar het werk voor en met de ezels werd desondanks door de nog verder uitgedunde ploegjes toch gedaan. Nog meer lof!

Vrijwilligster Leen aan het werk

Waardering voor de vrijwilligers wordt op allerlei momenten geuit en gevoeld en kreeg onder andere zijn neerslag in een extra uitgebreid kerstcadeau, dat tegelijkertijd ook fungeerde als fusiecadeau: naast een persoonlijke mok met het portretje van ieders lievelingsezels en diens naam en de naam van de vrijwilliger erop, kreeg ieder een warme

fleecejas met de naam van de nieuwe stichting. Dit cadeau werd mogelijk gemaakt door een heel bijzondere aanbieding van de producent en de drukker van de jassen.

Bestuur

Waar bestuurlijke taken de eerste helft van dit jaar nog door (te) weinig mensen uitgevoerd moesten worden, kwam daar door de fusie verandering in. Leden van het SOE-bestuur schoven al in juni aan bij het bestuur van de Ezelsociëteit en rond die tijd diende zich een nieuwe penningmeester aan. Zo kon er door zes bestuursleden samen met de vrijwilligers van kantoor gewerkt worden aan alle voorwaarden voor de fusie. In verband daarmee werd van juni tot en met oktober maandelijks vergaderd, in plaats van met de normale frequentie van eenmaal per twee maanden. Met ingang van 1 november zag het bestuur er als volgt uit:

- Gien Koopmans, voorzitter
- Ron Manuel, penningmeester
- Dorothee Wortelboer, secretaris
- Yolande Harms, algemeen lid en vicevoorzitter
- Gemma Sliedrecht, algemeen lid en vicepenningmeester
- Marjan van Wessel, algemeen lid

Stagiaires en HALT-jongeren, meeloopdagen RUU

Net als in 2020 kwamen er vanwege de beperkende maatregelen aanzienlijk minder stagiaires en studenten dan in eerdere jaren. We ontvingen negentien vrijwilligers en twee jongeren van HALT. Een stagiaire van HBO Diermanagement kampeerde op het terrein, omdat zij te ver van Zeist woont om heen en weer te reizen. Wakker worden tussen de ezels... ze had de tijd van haar leven!

Studenten Gedragsbiologie van de RUU deden een aantal weken achter elkaar vergelijkend gedragsonderzoek bij onze ezels. Aan masterstudenten Diergeneeskunde, ook van de RUU, werd anderhalve dag practicum aangeboden. Daar leren zij in het bijzijn van docenten het nodige voor hun keuzevak 'Ezels'.

Fusie tussen Stichting De Ezelsociëteit en de Stichting Opvang Ezels (SOE)

Vanaf april was er contact tussen de SOE en De Ezelsociëteit met het doel een serieus gesprek aan te gaan over een mogelijke fusie. Dit vanuit de gedachte dat een samengaan zou betekenen dat we ons nog beter hard kunnen maken voor het welzijn van de ezels en dat we naar buiten toe een sterkere uitstraling hebben.

Over een nacht ijs ging de beslissing natuurlijk niet, er waren diverse gespreksrondes tussen de besturen van beide stichtingen en Hans Signer. Al snel bleek dat de doelstellingen vrijwel identiek waren en dat men elkaar goed kon vinden in allerlei deelaspecten. Op grond van deze positieve basis konden we verder met de uitwerking, waarbij met name het wat taaie proces van de formulering van nieuwe statuten en de checks over en weer met de notaris veel tijd vergden. De pleeggezinnen van beide stichtingen werden door middel van een nieuwsbrief op de hoogte gesteld en ook de diverse zakelijk betrokken instanties werden verwittigd. Maar op 1 november was het dan zo ver: de nieuwe stichting was een feit en ging verder onder de naam Stichting Opvang de Ezelsociëteit.

Zoals elementen van de oorspronkelijke namen daarin terug te vinden zijn, zien we die ook terug in het nieuwe bestuur. Daarin namen drie personen uit het Ezelsociëteit- en twee uit het Ezelopvang-bestuur plaats, samen met een kersverse penningmeester.

Maar het gaat allemaal om....de ezels!

Tot op dit punt in het Jaarverslag gaat het vrijwel uitsluitend over de mensen, oftewel de *human animals* die betrokken zijn bij de Stichting. De ezels kunnen, als *non-human animals*, nu eenmaal niet echt iets voor zichzelf regelen: geen verzorging, geen stal en veilige woonplek, zo nodig medisch onderzoek en medische behandeling en, ook zo nodig, aan het eind van hun leven geen euthanasie (wat letterlijk een goede of zachte dood betekent, zonder pijn en op het goede moment). En waar ze niet in een kudde in het wild maar in gezelschap van mensen leven, zijn ook de aaitjes, de borstelbeurten, het knuffelen en het samen praten en balken van groot belang.

Die hele opsomming zegt het al: uiteindelijk draait het allemaal om de ezels. Niet alleen om de ezels die de rest van hun leven bij de Sociëteit zullen zijn, maar ook om de lieve, langorige, kwaststaartige dieren die bij onze pleeggezinnen wonen; en daarnaast om alle ezels, waar dan ook in Nederland – en soms zelfs elders – die onze hulp nodig hebben.

We kunnen de ezels dan in de volgende categorieën onderscheiden:

Robert met ezels in trailer

Ezels die nieuw binnenkwamen

Er kwamen 28 ezels binnen, waarvan er 24 herplaatst zijn bij pleeggezinnen.

Ezels op vakantie in De Bilt

Ezels die permanent in Zeist verblijven

Van de nieuw-binnengekomen ezels bleven er vier in Zeist. Die vier behoren tot de groep van twintig à dertig ezels die daar voor de rest van hun leven verblijven, omdat ze vanwege ouderdom, ziekte, gedrag of medicatie niet meer herplaatst kunnen worden.

In de zomer kregen we van Stichting Het Utrechts Landschap een stuk land in bruikleen in De Bilt. Een aantal ezels kon daar 'op vakantie' naar toe, niet alleen leuk voor hen maar ook nuttig als het terrein in Zeist erg druk en vol was. Het betekende wel extra werk: ook op hun vakantieadres moesten de ezels verzorgd worden en er gingen dus dagelijks vrijwilligers naar toe.

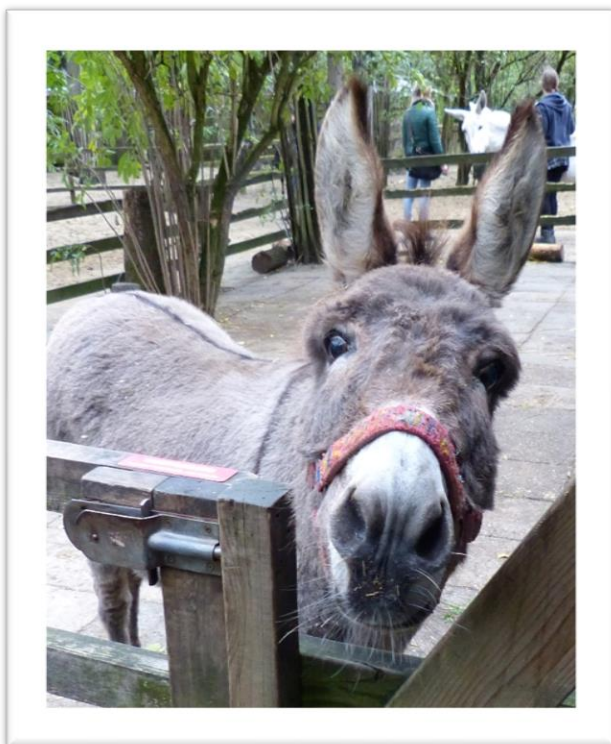

Fons en Gijs op Texel

Ezels bij onze pleegadressen

Sinds de fusie met de SOE zijn er maar liefst 345 ezels bij pleeg-adressen verspreid over het hele land: van Groningen tot Zeeland, van de Achterhoek (zelfs tot vlak over de Duitse grens), tot Texel. Eind december was er een totaal van 175 pleegadressen. Een aantal daarvan biedt nog niet zo lang onderdak aan ezels, andere hebben al meer dan vijftien jaar pleegezels van de SOE of van de Ezelsociëteit, sommige hebben in de loop der jaren zelfs ezels van beide organisaties betrokken.

Bij de fusie van beide stichtingen werd besloten om uitgebreid werk te maken van het bezoeken van alle gezinnen. Dit ging in november van start, maar loopt gezien het grote aantal te bezoeken adressen door in 2022. *Ezellogica* sponsorde likstenen (mooie, supergoede van Himalaya-zout), zodat de bezoekers deze als cadeautje van de nieuwe stichting mee konden nemen voor de gezinnen. Dit werd zeer gewaardeerd, zowel door de mensen als door de ezels!

Janneke 1996 - 2021

Naar de ezelhemel

Elk jaar is er ook het verdriet om de ezels die overleden, hetzij spontaan, hetzij omdat het noodzakelijk was hen te laten inslapen. In 2021 waren dat er elf, waarvan vier in Zeist en zeven bij diverse pleeggezinnen in het land. Troostrijk is daarbij altijd de gedachte dat zij, voor kortere of langere tijd, een goed leven hebben gehad bij de Ezelsociëteit en/of bij liefhebbende gezinnen. En dat ze in de ezelhemel kunnen grazen op eeuwig-groene weiden zonder hoefbevangen te raken, of last van diarree of andere ongemakken te krijgen...

Donateurs

Een speciale groep onder onze relaties zijn de donateurs. Zonder hen zouden we niet kunnen bestaan en zou er in elk geval voor die twintig à dertig ezeltjes die permanent in Zeist verblijven geen terrein, geen voer, geen dagelijkse en ook geen specialistische zorg zijn. De donateurs variëren van bezoekers in Zeist die een klein bedrag achterlaten in de grote ezelspaarpot op het terrein, tot gulle gevers die grotere donaties doen, zoals periodieke schenkingen, spontaan gestorte eenmalige bedragen en legaten.

Onder de donateurs verdienen de **adoptanten** een aparte vermelding: zij adopteren voor één of meerdere jaren een van de vaste bewoners in Zeist en hebben vaak een innige band met 'hun' ezel. Eind december 2021 waren er maar liefst 302 adoptanten, want ezels kunnen door meerdere mensen geadopteerd worden. Wat dat betreft slaat Felix alles: hij is duidelijk de populairste van het stel. Hij is dan ook een publiekslieveling, wijd en zijd bekend als ster bij optredens zoals de jaarlijkse kerststal. Coco is duidelijk ook zeer geliefd, op de voet gevolgd door Dolores.

Evenementen

Helaas moet COVID-19 nogmaals genoemd worden omdat de maatregelen opnieuw roet in het eten gooiden, zowel wat betreft de dagelijkse openstelling van het terrein voor publiek als voor speciale evenementen.

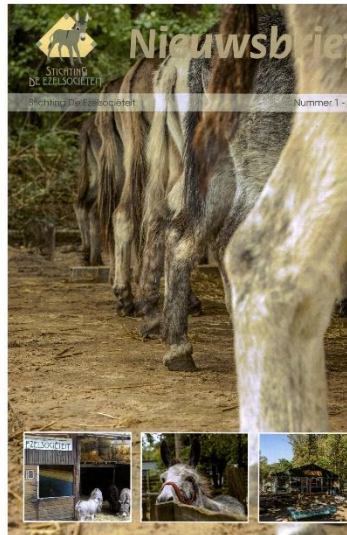
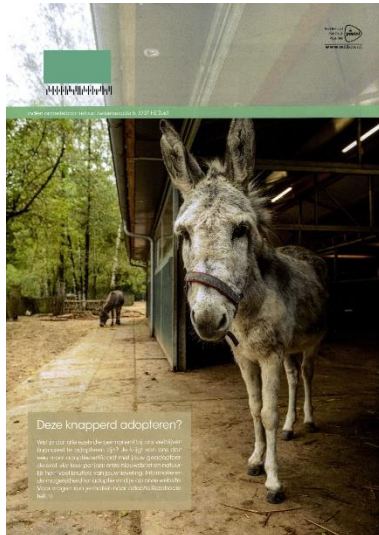
De grilligheid waarmee maatregelen werden opgelegd dan wel versoepeld maakte ook dat bijvoorbeeld de jaarlijkse Open Dag voor alle zekerheid werd afgelast, voor het tweede achtereenvolgende jaar. De organisatie van die dag vraagt veel werk van veel mensen en een mogelijke afgelasting van slechts een of twee dagen van te voren was daarom geen optie. Maar we bleven creatief denken: samen met een aantal studenten werd op zondag 21 februari een online open dag georganiseerd. Deels werden er van te voren filmpjes opgenomen, deels was er een livestream. Op het hoogtepunt keken er honderd mensen tegelijk. Een goede pilot, wie weet zal dit vaker nodig zijn of kan een dergelijk concept uitgebreid worden naar andere 'Ezelsociëteit-momenten'.

In de herfstvakantie hebben we meegedaan aan de Opschoonactie van Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug. Men kon op onze locatie een prikker en vuilniszak halen, en gewapend daarmee lekker het bos in en de heide op. Terug bij ons konden prikker en gevulde vuilniszak ingeleverd worden en die werden dan weer opgehaald door mensen van het Nationaal Park.

Hans Signer is op werkbezoek naar Kreta en Noord-Spanje geweest om kennis over te dragen en te helpen. Officieel was dit een privé-initiatief van hem, maar we kunnen het nauwelijks los zien van de Stichting. Op Kreta reisde Hans samen met een paardentandarts rond om ezels te bekappen en adviezen te geven, zoals hij al vele jaren doet. In Noord-Spanje bezocht hij *El Paraíso del Burro*, een ezelopvang in Nederlandse handen, die een hulpvraag bij de Stichting had neergelegd. De hen aangeboden adviezen en concrete hulp zijn een eerste aanzet tot het verruimen en concretiseren van een van de doelstellingen van de Stichting, namelijk hulp bieden aan ezels ook in het buitenland.

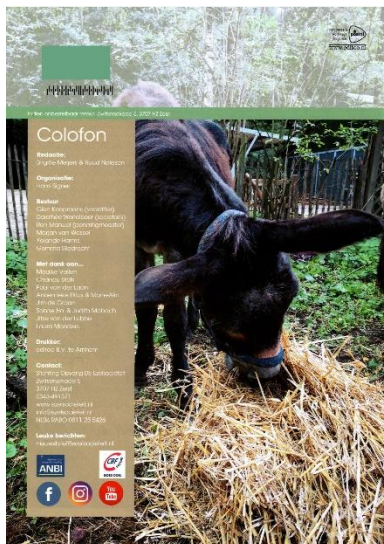

Hans Signer aan het werk op Kreta

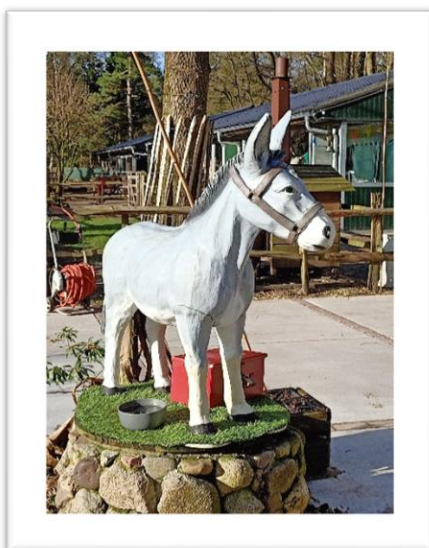
Communicatie

Eind december waren er 4000 volgers op Facebook en bijna 2000 op Instagram. De Nieuwsbrief kwam viermaal uit, en de makers verdienen een grote pluim. De nieuwe vormgeving is prachtig, zeer uitnodigend, en de inhoud interessant voor alle ontvangers: adoptanten, donateurs en verdere relaties.

Hans werd geïnterviewd door het programma EditieNL, over het gebruik van ezels in de strijd tegen wolven.

De *Nieuwsbode Zeist* kreeg een andere uitgever, die helaas niet verder wilde met de tweewekelijkse column

De grote ezelspaarpot in Zeist

Financiën

COVID-19 had impact op zowel de inkomsten als de uitgaven van de organisatie. Wat de eerste betreft zien we het volgende:

Ondanks het feit dat de locatie een groot deel van het jaar gesloten was, vond er toch een behoorlijk aantal ezelswandelingen plaats en kwamen er vele bezoekers. Deze kopen vaak iets in het winkeltje en hiermee wordt enig inkomen gegenereerd, dat volledig ten goede komt aan de ezels. Over het geheel genomen stegen deze 'kleine' inkomsten behoorlijk. Ook de inkomsten via adopties waren belangrijk hoger dan in 2020, en zelfs hoger dan voorzien.

De totale inkomsten bedroegen rond de 310.000,- euro, 60.000,- euro meer dan in 2020. Voor een deel bestaan

ze uit legaten, waarover vooraf geen enkele inschatting te maken valt. Verder bestaan de inkomsten voor een belangrijk deel uit periodieke schenkingen. Eind 2021 waren er ruim vijftig vaste schenkers en dat bestand groeit nog steeds. Dit zorgt meerjarig voor een continue stroom aan inkomsten.

Wat de uitgaven betreft:

Ten opzichte van 2020 stegen de uitgaven met 90.000,- euro tot een totaal van rond 230.000,- euro, voor het grootste deel te verklaren door de kosten van groot onderhoud aan het terrein. Uiteraard was dit alles voorzien. De kosten betreffen globaal; onderhoud gebouwen en terrein ongeveer 70.000,- euro, kosten van afschrijvingen en huur 31.000,- euro. De overige kosten (totaal ongeveer 129.000,- euro) zijn kosten die gemaakt zijn voor beheer en de ezels.

De officiële Jaarrekening 2021 wordt, samen met het Jaarverslag, gepubliceerd op de website.

Op de locatie is duidelijk te zien hoe degelijk en diervriendelijk alles is, en inmiddels ook behoorlijk onderhoudsvrij. Het team heeft daar stevig aan gewerkt, niet alleen wat betreft de fysieke realisering, maar ook aan het binnenhalen van extra gelden. Dit alles gericht op een veilig en goed onderkomen voor onze ezels, en niet te vergeten onze vrijwilligers! Door goed te letten op de kostenbewaking en waar mogelijk grote prijsvoordelen te behalen, ontstond ruimte om de exploitatie gezond te houden. Daarvoor blijft het echter ook noodzakelijk om bijdragen van derden te ontvangen (giften, donaties, schenkingen en subsidies).

De fusie van de SOE met De Ezelsociëteit was ook financieel gezien een bijzondere gebeurtenis. Het bij de SOE opgebouwde vermogen werd toegevoegd aan dat van De Ezelsociëteit en aan het eind van het jaar was de vermogenspositie dan ook meer dan riant te noemen. Het bestuur is begonnen met het in kaart brengen van mogelijke, de ezels ten goede komende, bestemmingen van een deel van het vermogen. Een daarvan is de optie om de Paardenkamp (het terrein waarop de Stichting gevestigd is, plus bebouwing) terug te kopen. Hiermee zouden de continuïteit en het voortbestaan van ons nuttige werk geborgd kunnen worden.

Vooruitzicht 2022

Ook voor 2022 is een positief resultaat begroot. Het is belangrijk dat de exploitatie een plus laat zien. Dit biedt meer waarborgen voor de continuïteit van onze stichting. Het bestuur is bezig met een plan om de kosten van de gebouwen en het terrein voor de langere duur op een lager niveau te brengen. Het jaar 2022 zal met name gericht zijn op het onderhouden van de contacten met onze bezoekers en donateurs/schenkers. Het bestuur ziet de toekomst met vertrouwen tegemoet.

Goofert in zijn element: op bezoek bij lieve oude dames

2021, toch ook een goed jaar!

Gezien de vele moeizame periodes en onmogelijkheden is er evengoed toch veel gebeurd en doorgegaan.

De Ezelsociëteit bestond in 2021 twintig jaar en het is prachtig om te zien hoe deze zich ontwikkeld heeft vanuit een particulier initiatief met twee ezeltjes, tot een organisatie die staat als een huis en die landelijke bekendheid geniet. Het vieren van die twintig jaar moeten we nog even uitstellen, maar wat in het vat zit...

In vogelvlucht kunnen we de ezelwandelingen noemen (lekker buiten, geen coronavrees), maar ook de bezoeken aan verzorgings- en verpleeghuizen en het rondbrengen van kerstkaarten bij verzorgingshuizen in Zeist.

In de tweede lockdownperiode begonnen we aan het hek met het aanbieden van coffee/tea-to-go met een koek, tegen een prijs die de wandelaars er zelf voor over hadden.

We gaan met tevredenheid, plezier en trots wat nader in op de volgende gebeurtenissen:

Donkey paradise

Het in 2020 begonnen werk aan het terrein moest nog afgemaakt worden, waaronder de enorme klus van de bestrating. Zo had de lockdown ook een voordeel: zonder de dagelijkse komst van bezoekers kon hier ongestoord aan gewerkt worden.

Winkeltje

De ingang van het toilet bij het winkeltje werd verlegd van binnen naar buiten, in het kader van de coronaproofheid. De spullen in het winkeltje werden uitgebreid met nog meer begerenswaardige hebbedingetjes voor ezelfans en ook voor incidentele passanten.

Een veulentje in Zeist

Op een kinderboerderij in Soest werd in mei een ezelsveulentje, Tinus, geboren. Moeder Fleur kon in eerste instantie niet zo goed met het moederschap uit de voeten, met als gevolg dat haar zoon onder andere geen kans kreeg om te drinken. Ze kwamen samen tijdelijk in Zeist wonen en zo kwam het, dankzij heel veel speciale aandacht voor beide, toch nog goed!

Dierendag

Op 4 oktober kwam een groep van de bekende sappenmakers **innocent**, divisie Rotterdam, het kantoor en de tuin opknappen. Er werd goed doorgepakkt, alles zag er aan het eind van de dag piekfijn uit.

Landelijk congres DierenLot

Twaalf vrijwilligers trokken op 6 november naar het Landelijk Congres van DierenLot in Den Bosch. Een massaal, maar uitstekend georganiseerd gebeuren, met veel interessante voordrachten, workshops, stands en mogelijkheden tot netwerken. De Ezelsociëteit ging naar huis met een cheque van 5000 euro, plus een bedrag van 1250 euro voor brandstof en onderhoud van de ambulance, die ter plekke ook een gratis onderhoudsbeurt kreeg.

Last but not least

Er vond een bruiloft plaats op het terrein! Lia en Robert, al jarenlang toegewijde, vele uren draaiende vrijwilligers, gaven elkaar op 9 september het ja-woord bij de ezels – ja, waar anders? – en vierden dit met hun familie, vrienden, vrijwilligers én de ezels met een groot blijf-op-anderhalve-meter-afstand-feest!

